

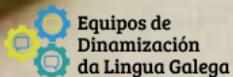
2020

Calendario Literario

Diulle ó ser a dozura mariñeira
I a cume do Mondigo azul vixía
Onde tecen as fadas da neboeira
Namorouno da estrofa largasía.
Ispindo o curazón car'á senlleira
Soedá dos fortes, n'il se ll'a acendía
Ise arelar da roita ventureira
Ofercida aos eleititos da armunía
Galán de troba, pouco a abogadeira
A ambizon o tentou ¡Tiña outra guía!
Moralejo, prosaico da silveira
Arredouno de nós. Hoxe maquía
Lluitando no roquedo da canteira
Obradoiros faiscantes de poesía.

OTERO PEDRAYO

Foto: María López

IES DE RIBADEO DIONISIO GAMALLO

Kaneiro

L	M	Me	X	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Mirei para ela cos ollos abertos. Na súa ollada cara a Carla pareceume ler unha ameaza, pero non podía ser. A Clark Kent sempre o enganaban e a experiencia dicía que a xente non se puña da miña parte. Fixo que algo desagradable estaba por acontecer.

–Mucha das Anzas –tendeume a man enorme.

–André Dopico.

–Tamén é o nome do teu lugar?

–Que??

–Dopico. Eu chámome Mucha das Anzas polas Anzas, a miña aldea en Ribadeo.

–Non... Dopico é o meu apelido...

María Reimóndez:
Fóra do normal.

Febreiro

L	M	Me	X	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

O coche de Henrique Ferreiro levounos a el e mais a João á illa Pancha, na bocana da ría de Ribadeo, un illote con forma de medusa xigante e alongada, que estaba separada uns dez metros da beiramar, pero unida a ela por unha ponte estreita. O desprazamento foi doado porque deixara de chover. Cando pasaron a ponte para embarcar, non foron quen de reprimir as gargalladas. O portugués ría con certo pudor, pero Henrique non agochou a graza que lle facía verme.

*S. Jaureguizar:
A rutina corsaria.*

Marzo

L M Me X V S D

2 3 4 5 6 7 8

9 10 11 12 13 14 15

16 17 18 19 20 21 22

23 24 25 26 27 28 29
30 31

“Prenderon o fillo de Don Rodrigo”, exclamaba a xente rúa de Ares Ares abaixo cara a Porcillán. A señora Cilla, unha viúva de Cabanela que lles alborexaba o día aos mariñeiros, viu como o capitán Ojea saía con Xoán da casa dos Lourido, entraban pola porta da Cova da Vella, e levábao preso rúa Grande arriba para, deixando atrás a Porta da Vila, dirixirse ao convento de San Francisco, onde o agardaba o inquisidor, D. Diego de Castrillón de Varona y Sante, vido de Mondoñedo. Tras un breve interrogatorio inicial, sería conducido ó cárcere, na Torre Xulia da Fortaleza.

Farruco Graña:
O soño de Xoán.

PORCILLÁN. Amaia López

Abril

L	M	Me	X	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

A fermosa paisaxe rural, o gando salferindo de cores ocres as campiñas e mesmo as primeiras transformacións que a natureza nas árbores que custodiaban o Pazo de Cedofeita, pasaban inadvertidos para min. O meu alento só se correspondía cos grises das nubes que, de novo, tinxiron o ceo con ameazas de choivas e tormentas nun traizoeiro espectáculo primaveral.

*Fina Casalderrey:
Lúas de nácara.*

Maio

L	M	Me	X	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

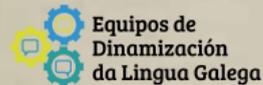
RIBADEO, RIBADEO...

Eu era aquela nena que medraba
na Mariña Lucense
ó leste dun edén
no espazo extremo das fisterras:

Era un espazo aberto xusto na nordesía
da sedución da luz

E sería no exilio, a través das estrelas
a imaxe dunha patria
naquela soidade adolescente
confundida na guerra

Luz Pozo:
Poesía dispersa.

IES DE RIBADEO DIONISIO GAMALLO

Concello de
Ribadeo

RIBADEO. Izadora Cardoso

Kuño

L	M	Me	X	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

OVE

Na cunca do val o nunca é para sempre.
O Inverno reborda un eco antigo e sen
fin, onde acaba o teu corpo e comeza
o día que nos leva até este día. A noite
apágase diante nosa anégase no teu
corpo. Non sabes que existes, ollas,
esplendes inmaculado o atónito azul.

Cesáreo Sánchez:
Evadne. A escrita da luz.

Kullo

L	M	Me	X	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Aquí en Augas Santas sabemos que a auga é máis forte que a rocha e que o amor é máis forte que a violencia. A miña colección de pedras en forma de corazón traídas polo mar lémbrañolo sempre.

*Carmen Blanco:
Atracción total.*

AUGAS SANTAS. Aicha Rajouani

Agosto

L M Me X V S D

1 2

3 4 5 6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21 22 23

24 25 26 27 28 29 30
31

Pola congostra abaixo
pasa o gaitero,
e unha cinta amarela
pinta no vento.

Reiseñores e xilgaros,
rulas e merlos,
apóusanse na cinta
e o sol no medio.

Pola congostra enriba
sobe o gaitero:
estrelas van caendo
por Ribadeo.

Xosé Mª Álvarez Blázquez

SANTA CRUZ. Amaia López

Setembro

L	M	Me	X	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ANTONIO REIMUNDO IBÁÑEZ DESCRIBE A TERRA

E dixo Ibáñez: Hai na terra veas
de escuro mineral que nos agarda,
espaciosa abundancia doce e parda
que espera forxas, moldes, panaceas.
E dixo Ibáñez: Hai na terra reas
de ferramentas que Vulcano garda,
e é necesario que a fogueira arda
pra xebrarmos da terra vis areas.
E dixo Ibáñez: Minas hai de terra
que serve ós homes pra facer a xerra
na que gardar o noso viño doce;
é necesario, pois, que o forno quente,
porque terá máis gloria toda a xente
polas cousas que o forno forxa e coce.

Darío Xohán Cabana:
Vinte cadernos (poemas 1969-2002).

Outubro

L	M	Me	X	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

- Según tirándolle da lingua, e el...

-Cando Don Pedro tiña catorce ou quince anos, embarcou en Rinlo nun barco de pesca, aló polo ano quince, cando a primeira guerra europea. O barco naufragou a dez leguas da costa. Máis recolleu os náufragos un barco de guerra inglés, que os levou a Lisboa. Mais o Pedro Golpe chegou á Cidade do Cabo. El mesmo me contou que fora garda xurado nas minas de diamantes de non sei...

Ánxel Fole:
Historias que ninguén cre.

Novembro

L M Me X V S D

2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23 30	24	25	26	27	28	29

Treme a motora de Porcillán: aínda espera. Alí florece toda escoura, todo areal asoma. Pouso a mao nun lombo translúcido e unha leiteira pedalea, branca. Quen te persegue, nai, quen pisa fiúncho polas rúas moradas? Leo no vento, aprendo a ver, cego en ouro de lenda. Escoito unha voz... Xoaquinina: tic-tac, tic-tac... Nidia serenata. Deixei o voso reino, mais, no Entroido poñede a miña máscara. Sobre as feridas, un pano de recibir. Quen ben te abría, Pena Furada.

*X. Baixeras:
Luz extinta.*

PENA FURADA. Xiana Suárez

Decembro

L	M	Me	X	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Aquela era noite de choiva furiosa e de ventos carraxentos. O Banco das Mentiras estaba húmido e solitario. Seguro que os seus asiduos paraban no bar Marinero. Achegueime ata alí. Calquei no cristal ambariano da porta para acceder a aquela oficina de libre contratación.

S. Jaureguizar:
A rutina corsaria.

BANCO DAS MENTIRAS. Xiana Suárez

IES DE RIBADEO DIONISIO GAMALLO

Concello de
Ribadeo